

xxxv

Adv. sic pceditur. videtur quod aliquis non possit odio habere veritatem. bonum enim est ens et verum convertuntur. si aliquis non potest habere odio bonitatem. ergo neque veritatem. **R**espondeo. omnes homines naturaliter scire veritatem. ut dicitur in principio methaphysice. si scientia non est nisi veritas. ergo veritas naturaliter desideratur et amatur. sed quod naturaliter in se ipso inest. nullus ergo potest habere odio veritatem. **R**espondeo. philosophus dicit in primo ethicorum. quod homines amant non fictitios. sed in se ipso appetunt veritatem. ergo homo naturaliter amat veritatem. non potest ergo eam odio habere. **S**ed contra est quod apostolus dicit ad galatas. factus sum vobis inimicus verum dico vobis. **R**espondeo. dicitur quod bonum et verum ens sunt idem secundum rem habent rationem. bonum enim ratione appetibilis habet. non autem ens vel verum. quod bonum est quod omnia appetunt. et ideo bonum sub ratione boni odio haberi non potest nec in speciali. ens autem et verum in speciali quidem est odio haberi non potest. quod dissonantia est causa odij et conveniens causa amoris. ens autem et verum sunt contra omnia in speciali non prohibentur quod dicitur ens et quod dicitur verum odio haberi in quantum habet rationem contrariam et repugnantis. contrarietas enim et repugnancia non adusatur rationi ens et verum sic adusatur rationi boni. **C**ontingit autem verum aliquid particulare tripliciter repugnare vel contrariari bono amato. uno modo secundum quod veritas est causaliter et originaliter in ipsa rebus. et sic homo odit quod quod aliqui veritatem dicit vellet non esse verum quod est verum. Alio modo secundum quod veritas est in cognitione ipsius hominis quod impedit ipsum a perfectione amati. sic si aliqui vellet non cognoscere veritatem fidei ut libere peccaret. ex quibus per sona dicitur Job. xxxij. scias viam tuam nolumus. **T**ercio modo habetur odio veritas particularis tanquam repugnans. puta et in intellectu alterius. puta cum aliquis vult iacere in peccato odit quod aliquis veritatem circa suum peccatum cognoscat. et secundum hoc dicit augustinus in x. de civitate dei. quod homines amant veritatem lucere et odierunt eam redarguente. Et per hoc patet responsio ad primum. **A**d. ij. dicitur quod cognoscere veritatem secundum se est amabile. propter quod augustinus dicit quod amat eam lucere. si per accens veritatis cognoscere potest esse odibilis in quantum impedit ab alio quo desiderat. **A**d. ij. dicitur quod ex hoc pcedit quod non ficti amantur quod homo amat secundum se cognoscere veritatem quam homines non ficti manifestant.

Ad. vi. sic pceditur. videtur quod odium non possit esse alicuius in speciali odium enim est passio appetitus sensitivi qui movetur ex sensibili apprehensione. si sensus non potest apprehendere verum. ergo odium non potest esse alicuius in speciali. **R**espondeo. odium causatur ex aliqua dissonantia quod dicitur repugnans. si dicitur de ratione veritatis. ergo odium non potest esse ad aliquid verum. **R**espondeo. ob id odium est malum. malum autem est in rebus non in materia. ut dicitur in vi. methaphysice. cum ergo verum sit solum in materia quod abstractum est a particulari. videtur quod odium non possit esse alicuius in speciali. **S**ed contra est quod philosophus dicit in primo ethicorum. quod ira fit inter singularem. odium autem est ad generalitatem. ergo odium est in rebus non in materia. **R**espondeo. dicitur quod de veritate dupliciter dicitur loqui. uno modo secundum quod habet intentionem voluntatis. Alio modo de natura cuius talis intentio attribuitur. alia enim est desideratio boni minus verum. et alia boni in eo quod homo. si ergo verum accipitur primo modo sic nulla potest esse sensitiva passio

neque apprehensiva neque appetitiva potest in speciali. quod verum sit per abstractionem a materia indivisibili in qua radicatur omnis virtus sensitiva. potest tamen aliqua potest esse sensitiva et apprehensiva et appetitiva ferri in alicuius verum. sic dicimus quod obiectum visus est color secundum genus. non quod visus cognoscat colorem visum. sed quod color sit agnoscibilis a visu non dicitur color in quantum est color. sed color simpliciter. sic ergo odium etiam sensitiva potest respectu alicuius in speciali quod ex natura sui aliquid adusatur aiali. et non solum ex eo quod est particularis sic lupus omni. unde omnis odit lupum generaliter. si ira sit causatur ex aliquo particulari. quod ex aliquo actu ledentis. actus autem particularis sunt. et propter hoc philosophus dicit quod ira fit ad aliquid singulare. odium vero potest esse ad aliquid in generali. si odium secundum quod est in parte intellectiva cum dicitur tur apprehensione visum intellectus potest utroque modo esse respectu verum. **A**d. ij. dicitur quod sensus non apprehendit verum. puta et verum. apprehendit tamen aliquid cuius per abstractionem accidit veritas. **A**d. ij. dicitur quod id quod est contra omnia non potest esse ratio odij. si nihil prohibet aliquid esse contra multos quod tamen dissonat ab aliis et sic est eis odiosum. **A**d. ij. dicitur quod illa obiectio pcedit de verum secundum quod substat intentioni voluntatis. sic enim non cadit sub apprehensione vel appetitu sensitivo.

Dicitur de desiderio dicitur de cupia. **P**riorum virtutum cupia sit in appetitu sensitivo tantum. **S**ecundo virtutum cupia sit passio specialis. **T**ercio virtutum sunt alique cupie naturales et alique non naturales. **Q**uarto virtutum cupia sit infinita.

Ad. ij. sic pceditur. videtur quod cupia non sit solum in appetitu sensitivo. est enim quedam cupia centralis sapientie. ut dicitur sapientie. vi. cupia sapientie pducit ad regnum perpetuum. si appetitus sensitivus non potest ferri in sapientiam. ergo cupia non est in solo appetitu sensitivo. **R**espondeo. desiderium madatoz dei non est in appetitu sensitivo. immo apostolus dicit romani. non habitet in me habitet in carne mea. dicitur in illis passio cupiunt aia mea. unde iustitiam. ergo cupia non est solum in appetitu sensitivo. **R**espondeo. cupilibus potest esse cupisabile. propter bonum. ergo cupia est in qualibus potest esse aie et non solum in appetitu sensitivo. **S**ed contra est quod dicitur dicitur quod irrationabile obediens et persuasibile rationi dividitur in cupiam et iram. si autem irrationalis passio appetitus et appetitiva. ergo cupia est in appetitu sensitivo.

Respondeo. dicitur quod philosophus dicit in primo ethicorum. cupiscentia est appetitus voluntatis. Est autem duplex delectatio ut infra dicitur. una quod est in bono intellectibili. quod est bonum rationis. alia que est in bonum secundum sensum. prima quidem delectatio videtur esse aie tantum. scilicet aie et aie et corpus. quod sensus virtus in organo corporeo. unde et bonum secundum sensum est bonum totius dicitur. talis autem delectatio appetitus videtur cupia esse quod simul pertinet et ad aiam et ad corpus ut ipsum nomen cupie sonat. unde cupia proprie loquendo est in appetitu sensitivo et in virtute cupisabili quod ab ea tenentur. **A**d. ij. dicitur quod appetitus sapientie vel aliorum specialium bonorum interdum cupia non omittatur. et si propter similitudinem quadam vel propter

